

**Đại Học Đà Nẵng - Trường Đại học Bách Khoa
Khoa Điện - Nhóm Chuyên môn Điện Công Nghiệp**

Giáo trình MÁY ĐIỆN 1

Biên soạn: Bùi Tân Lợi

Phần II

NHỮNG VẤN ĐỀ CHUNG CỦA MÁY ĐIỆN XOAY CHIỀU

Chương 8

MẠCH TỪ LÚC KHÔNG TẢI

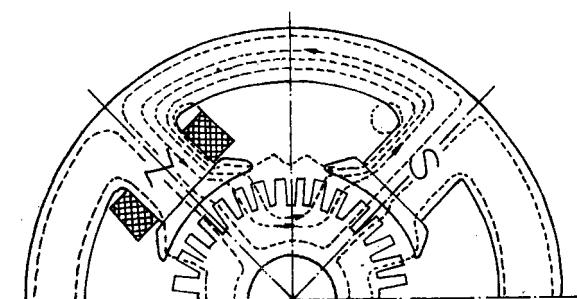
8.1. ĐẠI CƯƠNG.

Từ trường trong máy điện là để sinh ra sđđ và mômen điện từ. Trong hầu hết máy điện hiện nay, từ trường lúc không tải đều do dòng điện một chiều chạy qua dây quấn kích thích đặt trên cực từ sinh ra.

Mục đích của việc nghiên cứu mạch từ lúc không tải của máy điện một chiều hay các máy điện khác như máy điện không đồng bộ, máy điện đồng bộ ... là xác định std cần thiết để tạo ra từ thông ở khe hở đủ để sinh ra trong dây quấn phần ứng một sđđ và mômen điện từ theo yêu cầu thiết kế. Trong chương này sẽ trình bày cách tính toán cụ thể mạch từ máy điện một chiều. Phương pháp này có tính tổng quát nên cũng có thể ứng dụng để tính toán mạch từ của các loại máy điện quay khác.

11.1.1. Từ trường chính và từ trường tản.

Trong máy điện, các cực từ có cực tính khác nhau được bố trí xen kẽ nhau. Từ thông đi từ cực bắc N qua khe hở và vào phần ứng rồi trở về hai cực nam N nằm kề bên. Từ hình 8.1 ta thấy, đại bộ phận từ thông dưới mỗi cực từ đi qua khe hở vào phần ứng, có một phần rất nhỏ

Hình 8.1 Xác định từ trường máy điện một chiều

từ thông không qua phần ứng mà trực tiếp qua các cực từ bên cạnh, gông từ, nắp máy ... Phần từ thông đi vào phần ứng gọi là từ thông chính hay từ thông khe hở Φ_0 . Từ thông này cảm ứng sđđ trong dây quấn khi phần ứng quay và tác dụng với dòng điện trong dây quấn để sinh ra momen. Đây là phần chủ yếu của từ thông cực từ Φ_C .

Phần từ thông không đi qua phần ứng gọi là từ thông tản Φ_σ . Nó không cảm ứng sđđ và sinh ra mômen trong phần ứng song nó vẫn tồn tại làm cho độ bảo hòa từ của cực từ và gông từ tăng lên.

Vậy từ thông của cực từ bằng:

$$\Phi_c = \Phi_0 + \Phi_\sigma = \Phi_0 \left(1 + \frac{\Phi_\sigma}{\Phi_0}\right) = \sigma \Phi_0 \quad (8.1)$$

trong đó $\sigma = 1 + \frac{\Phi_\sigma}{\Phi_0}$ hệ số tản từ của cực từ chính. Thường $\sigma = 1,15 \div 1,28$.

11.1.2. Số cần thiết để sinh ra từ thông.

Cần phải có std F_0 để sinh ra từ thông chính Φ_0 . Std này do số ampe vòng trên đôi cực từ của máy điện sinh ra. Theo định luật toàn dòng điện, ta có:

$$\oint_L H dl = \sum W_i$$

Áp dụng định luật này vào một đôi cực từ của máy (hình 8.1), ta có:

$$\begin{aligned} F_0 &= \sum W_i = \sum H_i l \\ &= 2H_\delta \delta + 2H_r h_r + H_u l_u + 2H_c l_c + H_g l_g \\ &= F_\delta + F_r + F_u + F_c + F_g \end{aligned} \quad (8.2)$$

trong đó, các chữ nhỏ δ , r , u , c , g chỉ khe hở, răng, phần ứng, cực từ và gông từ; h - chỉ chiều cao và l - chỉ chiều dài.

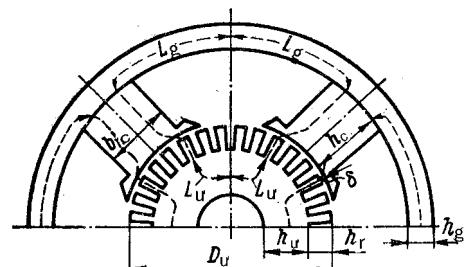
Cường độ từ trường được tính theo công thức:

$$H = \frac{B}{\mu} \quad (8.3)$$

trong đó:

$$B = \frac{\Phi}{S} \text{ từ cảm trên các đoạn}$$

mạch từ. Còn Φ , S và μ lần lược là từ thông, tiết diện và hệ số từ thẩm của các đoạn mạch từ. Trong không khí $\mu = 4\pi \cdot 10^{-7} \text{ H/m}$, còn trong lõi thép thì μ không phải là hằng số, vì vậy tìm trực tiếp H theo đường cong từ hóa của vật liệu $B = f(H)$.

Hình 8.2 Xác định std trong máy điện một chiều

8.2. TÍNH STĐ KHE HỎ F_δ

Stđ ở khe hở bằng:

$$F_{\delta} = \frac{2}{\mu_0} B_{\delta} k_{\delta} \delta \quad (8.4)$$

trong đó:

$\mu_0 = 4\pi \cdot 10^{-7}$ H/m hệ số từ thẩm của không khí;

B_{δ} từ cảm khe hở không khí ứng với từ thông chính Φ_0 nào đó : (theo bảng).

$$B_{\delta} = \frac{\Phi_0}{\alpha_{\delta} \tau l_{\delta}} \quad (8.5)$$

với: α_{δ} là hệ số tính toán của cung cực từ; $\alpha_{\delta} = b_c/\tau = 0,62-0,72$.

τ là bước cực từ.

l_{δ} là chiều dài tính toán của phần ứng.

$$l_{\delta} = 0,5(l_t - l) \quad (8.6)$$

- l_t - chiều dài cực từ theo trực.
- l - chiều dài lõi sắt phần ứng không tính rãnh thông gió.

$$l = l_1 - n_g \cdot b_g \quad (8.7)$$

Còn l_1 chiều dài thực lõi sắt; n_g, b_g số rãnh và bề rộng rãnh thông gió

k_{δ} hệ số khe hở liên quan đến rãnh rãnh, có thể tính theo công thức sau:

$$k_{\delta} = \frac{t_1 + 10\delta}{b_{r1} + 10\delta} \quad (8.8)$$

với t_1 và b_{r1} là bước rãnh và bề rộng của đỉnh rãnh.

8.3. TÍNH STĐ RĂNG F_Z

- Tính chính xác:
- Tính gần đúng:

Từ cảm tính toán của răng B_{rx} ở độ cao x của răng có thể tính như sau:

$$B_{rx} = \frac{\Phi_t}{S_{rx}} = \frac{B_{\delta} l_{\delta} t_1}{b_{rx} l_1 k_c} \quad (8.9)$$

trong đó:

$\Phi_t = B_{\delta} l_{\delta} t_1$ từ thông đi qua một bước răng t_1 .

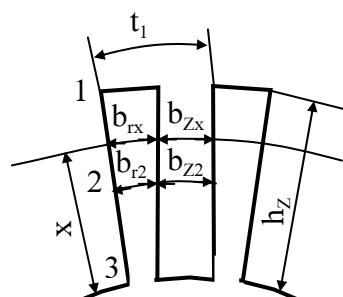
l_{δ}, l_1 - chiều dài tính toán và chiều dài thực của lõi sắt.

b_{rx} - chiều rộng của răng ở độ cao x.

k_c - hệ số ép chặt.

t_1 - bước răng của phần ứng.

Trong thực tế tính toán stđ răng, chỉ cần

Hình 8.3 Xác định stđ răng

tính H ở ba điểm trên chiều cao của răng ở tiết diện trên, giữa và dưới của nó là H_{r1} , $H_{r,tb}$, H_{r2} .

Trị số tính toán của cường độ từ trường trung bình:

$$H_r = \frac{1}{6}(H_{r1} + 4H_{r,tb} + H_{r2}) \quad (8.10)$$

Stđ răng đối với một đôi cực từ bằng:

$$F_r = 2H_r h_r \quad (8.11)$$

Thường để đơn giản hơn, ta chỉ xác định từ cảm B và cường độ từ trường H ở tiết diện cách chân răng là $h_z/3$ làm trị số trung bình để tính toán, ta có:

$$F_r = 2H_{\frac{z}{3}} h_r \quad (8.12)$$

8.4. TÍNH STĐ Ở LUNG PHẦN ỨNG

Từ cảm ở lung phần ứng:

$$B_u = \frac{\Phi_u}{S_u} = \frac{\Phi_0}{2h_u l_1 k_c} \quad (8.13)$$

trong đó:

$\Phi_u = \Phi_0/2$ từ thông phần ứng.

$S_u = h_u l_1 k_c$ tiết diện lung phần ứng.

h_u chiều cao phần ứng.

Từ B ta tìm được H theo đường cong từ hóa $B = f(H)$.

Stđ trên lung phần ứng:

$$F_u = H_u l_u \quad (8.14)$$

8.5. TÍNH STĐ TRÊN CỰC TỪ VÀ GÔNG TỪ

Từ thông dưới cực từ:

$$\Phi_c = \Phi_0 \sigma_t \quad (8.15)$$

Từ thông trong gông từ:

$$\Phi_g = \frac{1}{2} \Phi_c = \frac{1}{2} \Phi_0 \sigma_t \quad (8.16)$$

Từ cảm cực từ và gông từ:

$$B_c = \frac{\Phi_c}{S_c} \quad \text{và} \quad B_g = \frac{\Phi_g}{2S_g} \quad (8.17)$$

trong đó: S_c , S_g là tiết diện cực từ và gông từ.

Từ đường cong từ hóa của vật liệu chế tạo cực từ và gông từ, ta tìm được cường độ từ trường cực từ H_c và gông từ H_g .

Stđ trên cực từ và gông từ:

$$F_c = 2H_c h_c \text{ và } F_g = H_g l_g \quad (8.18)$$

Trong đó: h_c chiều cao cực từ ; l_g chiều dài trung bình của gông từ.

8.6. ĐƯỜNG CONG TỪ HÓA

Muốn có từ thông Φ_0 cần có stđ kích từ F_0 . Quan hệ $\Phi_0 = f(F_0)$ là quan hệ của đường cong từ hóa của máy điện (hình 8.4).

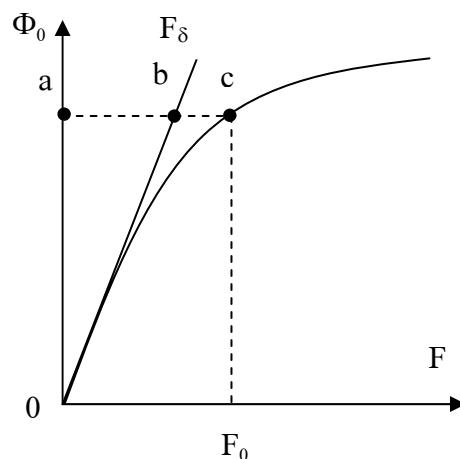
Do sđđ lúc không tải E_0 tỉ lệ thuận với từ thông Φ_0 và dòng điện kích từ I_t tỉ lệ thuận với stđ F_0 , nên dạng của đường cong từ hóa $\Phi_0 = f(F_0)$ cũng chính là dạng của đặc tính không tải.

Khi từ thông tăng lên lõi sắt bão hòa, nên đường cong từ hóa nghiêng về bên phải. Kéo dài phần đường thẳng của đường cong từ hóa ta được quan hệ $\Phi_0 = f(F_\delta)$. Khi $\Phi_0 = \Phi_0$ định mức thì stđ khe hở bằng đoạn ab còn đoạn bc là s.t.đ rời trên các phần sắt của mạch từ.

Lập tỉ số:

$$k_\mu = \frac{F_0}{F_\delta} = \frac{ac}{ab} \quad (8.19)$$

k_μ - hệ số bão hòa của mạch từ, thường bằng từ $1,1 \div 1,35$.

Hình 8.4 Đường từ hóa của máy điện một chiều

